

Bart Knols

zit op zijn fiets en denkt na

Op mijn fietsje naar Wageningen. Dwars door het land van Flipje dat momenteel overladen is met de prachtigste bloesem. Zon op de snoet, trappend naar het pontje over de Rijn. Genietend van het frisse ochtendgloren met een zomerse dag in het verschiet. Heerlijk. Wat is Nederland toch mooi.

Dan realiseer ik mij ineens dat mijn volgende column voor *Bionieuws* naar de pers moet. Mijn humeur slaat om. Ik grijp mijn iPhone en zet mijn voice recorder aan: 'Die bloesem is dan wel mooi', spreek ik in, 'maar deze week verscheen een IUCN-rapport dat de noodklok luidt voor hommels. Een derde van alle soorten dreigt snel uit te sterven.' Ik vervolg: 'De bijensterfte neemt proporties aan die wellicht de hele fruitteelt in gevaar brengen.' Een onderwerp voor *Bionieuws*? Nee, niet nieuwswaardig genoeg. Een nieuwe opname volgt: 'Een waterhoentje loopt over een beek die zo vol ligt met plastic dat het lijkt alsof ze over waterlelies loopt', gevolgd door 'en de halve oceaan ligt vol met plastic – google op *plastic soup* als je thuiskomt.'

Het kwam er niet eens van. Net buiten mijn dorp staan kavels te koop voor nieuwe bedrijven. Eromheen staan allemaal nieuwe bedrijfspanden te koop of te huur. 'Er staat 7 miljoen vierkante meter bedrijfspand leeg in Nederland, maar we stimuleren meer beton', luister ik 's avonds terug op mijn mobiel. Bij het pondje staat een lange rij auto's te wachten. Naast de bestuurders zijn alle CO₂-brakers leeg. 'Het IPCC luidt deze week de noodklok. Niet drastisch ingrijpen zal onomkeerbare gevolgen hebben.' Ik gluur naar binnen en stel vast dat vijf van de zeven bestuurders er goed aan zouden doen ook op de fiets te stappen. Ze zijn te dik. 'Studie met resusapen laat zien dat minder eten langer doet leven', spreek ik in, en moet dan wel even lachen. Niet omdat ze te dik zijn, maar om het

woord 'minder', dat sinds twee weken een nieuwe lading heeft in Nederland. Da's politiek en hoort niet thuis in *Bionieuws*, redeneer ik.

Maar wacht eens even; wie kan ervoor zorgen dat de bijensterfte wordt teruggedrongen, dat de plastic soep wordt aangepakt, en dat we niet als plofkippen zonder kop ons landje volbouwen met beton? Juist ja, de politiek. De problemen die ik al fietsend om mij heen zie, zijn niet langer lokaal, maar mondiaal. Het stemt me droevig, zon of geen zon. Mijmerend denk ik na over de toekomst van mijn kinderen. Hoe zal hun wereld er over veertig jaar uitzien? Zonder tijgers, olifanten, neushoorns, mensapen en ga zo maar door?

Wij zijn waarschijnlijk de enige soort op aarde die in staat is in te schatten wat de toekomst brengt

Tijdens de lunch leg ik mijn opnames voor aan collega-biologen. Ook zij blijken somber over de toekomst van onze planeet. Wij zijn waarschijnlijk de enige soort op aarde die in staat is in te schatten wat de toekomst brengt, zo concluderen we. Maar ook de soort die niet in staat blijkt die toekomst te vormen ten gunste van onze eigen overleving. De laatste opname op mijn mobiel: 'Obama stopt miljoenen in onderzoek naar de ontwikkeling van ieder neuron in ons brein – publicatie in *Nature* deze week'. Mooi. Alleen jammer dat we niet in staat blijken dat brein wijselijk te gebruiken. *Over and out.*

Bart Knols is bioloog en malaria-onderzoeker. Hij is mede-eigenaar van *MalariaWorld*, een platform voor kennisuitwisseling rond malaria.